

Segon, impuls de la xarxa de centres propis de formació, que havien estat abandonats. A nivell de formació, els 55 centres que tenim pràcticament havien estat *ningunejats* i no havien estat utilitzats com es devien d'utilitzar. I anem a intentar donar-li la seua utilització perquè realment siguem potents i ens ajuden a generar eixa ocupació i formació que desitgem.

Intensificació de l'atenció personalitzada, amb el reforç de les oficines Servof, amb més orientadors.

Implicació intensiva de les tecnologies de la informació, les TIC.

Anem a incrementar el diàleg entre els òrgans directius del Servof i tots els agents econòmics i socials clau en l'ocupació.

Anem a intentar comptar amb una plantilla de treballadors i treballadores estructural. Saben que el 50% -i després tindrem temps de parlar, perquè n'hi han dos preguntes, dos interpel·lacions al voltant del Servof-, que el 50% són interins. Aleshores, ens manca estructura per a donar-li continuïtat a un projecte determinat de polítiques actives d'ocupació.

Implantació del projecte de millora i motivació laboral entre els treballadors del Servof, pla d'organització saludable d'este.

Estudi per a mesurar l'impacte de l'ocupabilitat dels seus programes i serveis, comparant els resultats dels beneficiaris de cadascun d'ells amb els aturats que no van rebre aquest servei. Vosté ho parlava i ho deia, avaluació. Per a nosaltres és important avaluar allò que fem, per veure si hem de canviar les polítiques o no les hem de canviar, perquè al final volem que hi haja rigor i que hi hagen objectius complits.

Tenim confiança que a través d'aquest marc dual d'ordenació i racionalització del Servof contribuirem a resoldre els problemes crònics que arrossega. I vaig a anomenar-los, ¿eh? Mala gestió, falta de planificació estratègica, desconexió de les accions a les necessitats reals d'empreses i persones, precarietat del personal, falta d'especialització, falta de diàleg social, desconfiança dels agents socials i empresarials, repartiment clientelar, forta dependència de recursos externs i mala gestió dels fons d'altres administracions, especialment d'Europa. És a dir, imagine's si tenim de refer a reconstruir el Servof en aquests moments.

I per últim, i per recordar-li el tema dels 200 milions, és «Avalem Joves». És a dir, esta pregunta ve d'octubre. I aleshores, el dia 6 d'abril, el president de La Generalitat va presentar «Avalem Joves». Sap que és un pla integral de formació i ocupació destinat als joves 2016-2020 i té com a objectiu millorar l'ocupabilitat juvenil i contribuir al canvi de model productiu. Busca, a més, implantar el talent en el teixit empresarial, estimular el compromís social de les persones joves i facilitar la seua tornada de l'estranger.

I puc informar-li, a dia d'avui, que les ordres que sustenten aquest programa van a eixir ja d'una manera imminent. Per ser més clar, ahir ja en vaig signar una d'elles.

Per tant, anem a tirar endavant l'«Avalem Joves» ja d'una manera imminent.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor vicepresident segon:

Gràcies, senyor conseller.

Passem a la pregunta número 359, que formula el diputat il·lustre senyor José Ramón Calpe, del Grup Parlamentari Popular, a la consellera d'agricultura. (Veus) Un moment, per favor.

Senyor Calpe, té vosté la paraula.

El senyor Calpe Saera:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyora consellera, fa poques setmanes el ministeri va aprovar la regulació de les parades biològiques de la pesca d'enguany, les ajudes que se podien donar, però sols per a enguany, des de desembre de 2015 fins desembre de 2016. El problema se planteja per a altres anys.

I per això voldria saber quina és la postura que té la conselleria sobre l'aprovació o adopció d'estos plans de vedes, que va a defensar en el futur respecte a les diverses modalitats pesqueres.

Moltes gràcies.

El senyor vicepresident segon:

Gràcies, senyor Calpe.

Honorable consellera.

La senyora consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural:

Muchas gracias.

Buenas tardes, señor Calpe.

Sí, efectivamente, los planes de veda, es decir, la regulación de las paradas temporales y definitivas y la financiación que acompaña a ellas ha sido regulada recientemente. Están insertas en el programa operativo del fondo europeo marítimo y pesquero.

Y como saben, es una competencia actualmente de la administración general del estado designar en qué condiciones y con qué importes se hacen estos pagos.

Las modalidades de cerco y de arrastre están actualmente incluidas en las paradas temporales y definitivas.

Nosotros sí que hemos solicitado al ministerio que incluya también la posibilidad de las artes menores. Y para ello, tenemos encargado un estudio a la Universidad de Alicante, porque el propio ministerio admitió que el estudio técnico que habían hecho ellos no contemplaba suficientemente todos los factores que había que tener en cuenta.

Por tanto, esperamos que para el plan de acción de 2017 puedan incluirse.

Y con respecto a las vedas, la cuestión de la adaptación del pago a los beneficiarios, a los pescadores está en tramitación. Es verdad, el ministerio ya ha confirmado los importes, porque tenía que liberar con hacienda los importes que proceden de la Unión Europea.

Tenía también que detallar algunos aspectos técnicos. Nosotros hemos estado preparando las convocatorias. Como ha explicado el *conseller* de economía, nos vemos en esta comunidad autónoma no solo con la necesidad lógica de los informes de abogacía e intervención, sino que además todas las órdenes de bases de convocatorias tienen que ir informadas por el Consejo Jurídico Consultivo, lo cual añade un mes, en el mejor de los casos, a esa tramitación, cosa que, por ejemplo, comunidades vecinas como Murcia y Andalucía no tienen que hacer.

Por eso esperamos que en julio estén dispuestas las órdenes para que las paradas temporales que han tenido ya lugar en las pesquerías de cerco en diciembre y enero, ya puedan acogerse, es su derecho y está contemplada en esas órdenes.

Gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor vicepresident segon:

Gràcies, senyora consellera.

Senyor Calpe.

El senyor Calpe Saera:

Gràcies, senyor president.

Moltes gràcies també senyora consellera per la seua contestació.

Sé, i més després de la resposta que me va donar en el mes de març a una pregunta precisament sobre el pagament de les ajudes o de les subvencions com a compensació per a estes parades, sé els problemes de competències que tenim i sé com l'administració de l'estat pràcticament ha absorbit totes les competències en matèria pesquera.

Però, bé, jo no volguera que el Consell s'escudara en la falta de competències per a no seguir treballant en la línia que vosté ha plantejat ara, de defensar els interessos dels pescadors valencians i defensar que s'aproven parades i que s'aproven compensacions per estes parades o per estes vedes.

I crec que açò ho ha de fer no a soles perquè és l'obligació del govern valencià, és que a més sí que té alguna competència en això. Que, per una altra part, li dic que mos deixa perplexos que a vegades s'invoquen les competències per a no actuar i, en canvi, no s'invoquen les competències quan s'atropella a l'administració local amb la Xarxa Llibres o amb els decrets de turisme o d'esports que han eixit adés i que, bé... i que mos atros (*inintel·ligible*) ... igual.

Però, en qualsevol cas, dins de les competències, jo sí que volguera dir-li –i per això la pregunta de hui en este període final del segon trimestre, del mes de maig– que les comunitats autònomes tenen la possibilitat, segons el decret que va aprovar l'estat el passat mes de desembre, de fer propostes sobre estes coses.

I que, per tant, bé, vosté ahí m'ha tranquil·litzat –li ho he de dir–, perquè està treballant en eixe sentit, però vosté pot seguir arreplegant l'opinió de tot el sector i traslladar, en este trimestre o en el trimestre que ve, propostes per a millorar la situació de la nostra flota, de la posició davant de les parades i de les ajudes que se'ls poden donar.

I per una altra banda, també li he de recordar que eixe mateix decret, encara que no siga molt el marge que mos dóna, permet inclús a les comunitats autònomes, en tota la complicació burocràtica que té sotmetre-ho a la conferència sectorial i tots els tràmits que cal fer, però permet a les comunitats autònomes posar un 10% de suplement en el finançament que directament assumix l'estat.

Jo li demanaria també que estudiaren això i que dins del possible, ho assumiren i el posaren, perquè esta és una qüestió important, preocupa a tot el sector. Les nostres confraries després d'assistir algunes d'elles a la conferència que va haver en Catània, en el mes de febrer, són conscients que en este sentit s'ha de treballar.

Jo crec que inclús en el decret que ha aprovat o en l'ordre que ha aprovat recentment el ministeri és exemplar el comportament de Castelló quan assumix un mes de parada sense indemnització. I, per tant, jo crec que si La Generalitat pot fer eixe esforç d'agarrar eixe 10% que pot posar i posar-lo, crec que compensaria molt bé eixa responsabilitat que el sector demostra.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, senyor Calpe.

Honorable consellera.

La senyora consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural:

Muchas gracias

Tiene, efectivamente, toda la razón –y hay que reconocerlo, y es preciso reconocerlo públicamente–, que los propios pescadores, en general de todo el sector en la Comunidad Valenciana, pero en particular de Castellón, están haciendo un esfuerzo de autorregulación, están dispuestos en muchos casos a hacer paradas incluso de más de un mes o un mes añadido a la legal, incluso sin cobrar ayudas por ello, lo cual esto hay que reconocerlo.

De hecho, también estamos trabajando con el sector, porque hemos recibido –de momento no oficialmente–, pero algunas

peticiones en el sentido de articular vedas espacio temporales más allá de las actuales, sobre todo en cuestiones de determinadas zonas y de determinadas profundidades para permitir la reproducción de las especies, determinadas especies de interés comercial, y también para los alevines, para el crecimiento. Lo cual, todo eso hay que tenerlo en cuenta. Lo estamos comentando con el sector.

Efectivamente, en Catania se puso de manifiesto el estado lamentable del caladero mediterráneo. Nosotros estamos intentando insistir al ministerio, junto con Cataluña, a que se tomen medidas y actuaciones mucho más valientes y eficaces, porque si no, no..., aparte del interés biológico, ecológico y de biodiversidad de mantener un medio marino, es también el interés económico para la supervivencia de las pesquerías.

Pero, bueno, este ministerio, que está en funciones para lo que interesa y en no funciones para otras, pues esperemos ya que pronto cambie y puedan escuchar de nuevo las peticiones del sector mediterráneo.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, senyora consellera.

Passem a la pregunta número 223, formulada per la il·lustre diputada María José García, del Grup Parlamentari Ciudadanos, a la consellera també d'agricultura.

Senyora García.

La senyora García Jiménez:

Muchas gracias, señor presidente.

Buenas tardes, señora *consellera*.

A lo largo de las últimas décadas, muchas poblaciones de las comarcas de interior han experimentado progresivamente un proceso de despoblamiento, así como de envejecimiento de su población, debido al atractivo que supone las mayores posibilidades de desarrollo económico que ofrecen las zonas del litoral de la Comunidad Valenciana.

No obstante, el citado despoblamiento y desvitalización económica viene motivada también por otros factores como las múltiples deficiencias que presenta la red de carretera de la Comunidad Valenciana, sobre todo en lo relativo a las conexiones intracomarcales, y especialmente entre los pequeños núcleos de población y entre estos y las capitales de comarca; la insuficiencia para llevar a cabo planes de dinamización turística en dichas poblaciones; carencia de medidas adecuadas, a fin de dar a conocer y potenciar el patrimonio cultural, ecológico, económico y social de las poblaciones de interior y la escasa oferta de trabajo debido a la desaparición de numerosos puntos dedicados, en este caso, a la industria.

Por tanto, desde Ciudadanos le preguntamos: ¿tiene pensado la *consellera* poner en marcha un plan de choque para

reactivar la economía de interior y fomentar de este modo el desarrollo rural?

Muchas gracias.

El senyor vicepresident segon:

Gracias, señora García.

Honorable *consellera*.

La senyora consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural:

Muchas gracias.

Buenas tardes. Gracias, por su pregunta.

Efectivamente, la Comunidad Valenciana, el territorio de la Comunidad Valenciana se caracteriza por una tremenda dualidad económica y demográfica que no ha hecho más que incrementarse en los últimos veinte años, esa dualidad, esas diferencias entre la costa y el interior.

Pero es que además hemos asistido en los últimos veinte años a un urbanismo depredador y descontrolado, cuando no, lamentablemente, ligado a casos de corrupción, que todavía ha empeorado más la situación, ¿no? Esto es necesario pararlo.

Hay que recordar aquí que precisamente su grupo impulsó una resolución para la reversión de suelo, que es una medida que estamos implementando poco a poco, porque no está exenta de dificultades, pero que pone de manifiesto la situación que habíamos vivido.

Lo cierto, efectivamente, es que venimos de un modelo que lo único que ha producido es más desequilibrio territorial, más desequilibrio social y un alto impacto ambiental.

Por eso, en el Acuerdo del Botánico la importancia del cambio de modelo productivo, que lleva implícito un objetivo de desarrollo territorial, equilibrado y sostenible. En este modelo, tiene que haber perspectivas realistas de fijar población en el territorio y mejorar su calidad de vida, garantizar la igualdad de oportunidades de todo tipo: empresariales, económicas, sociales e incluso personales, y también que sea un modelo basado en la conservación y restauración del patrimonio natural y cultural asociado.

Pero en esta cuestión es necesaria, desde luego, y usted lo ha citado en su pregunta, una acción transversal del Consell. Porque el desarrollo territorial no es solo rural y el desarrollo rural no es solo agrario. Por eso, cuando uno habla de desarrollo territorial –y luego, si quiere, le puedo explicar más medidas de desarrollo rural en concreto–, tiene que ver tres focos:

En primer lugar, la diversificación económica de la zona, basada en gran parte en el sector agrario, también en el sector forestal y en el aprovechamiento de los ecosistemas; también otros sectores, como el turismo.